

propterea ne prius aliquid ipſis elementis ſtatuatur : nam ſi diuidi poſſent , partes priores elementorum,quàm ipſa tota elementa,videri poſſent.Ex quo ſequitur illud,vt non modò res intelligibiles,quem admodum Deus,& intelligentia ſint indiuidua ſubſtantia, ſed in rebus etiam corporeis , & ſenſibilibus quiddam ſit, quod diuidi nequeat,vt elementum,vt *αὐτοτετέτων*, & *αὐτοτετέτων*. Et quorſum hæc, dicat fortiaſſe aliquid, quid ad præſens pertinebunt, quod iſti probare moluntur, magnitudines non infinita, ſed finita ſeſſione diduci poſſe. Quare dicitur illud , & cuius gratia hoc argumento videntur, mox planum faciat. Iſti quidem non modò ideam indiuiduam , inſecabilẽque poſuerunt, ſed elementa quoque vt ignem, & reliqua, vel potiùs τὸ *αὐτοτετέτων*, & *αὐτοτετέτων*, ex eo conuincere voluere non modò non omne corpus infinita partitione diſſecari, ſed ſimpliciter quædam corpora inſecabilia. Elementa enim cum ſint corpora, non diuidi poſſe, quò non primis his corporibus priora conſtituantur quædam, ſcilicet partes toto priores: ſyllogiſmus autem demonſtratiuus videtur: Principiorum nõ ſunt principia, vt partes totius: elementa ſunt principia, quare alia nõ erunt principia, vt partes totius, quare in partes non diuidi poterunt vllas: Maior per hypotheſin ita ſumpti queat cum diſunctione: Hæc corpora diuidi poſſunt: aut non diuidi: ſi diuidi poſſunt, ergo partes toto priores, & ita primis erit prius aliquid: elementa autem prima ſunt, diuidi igitur in partes non poſſunt, inſecabilia igitur. Syllogiſmus eſt in tertio modo hypotheticò, qui ſublato altero, ſtatuit alterum. Quartum, Zenonis eſt, cum inquit fieri non poſſe, vt tempore finito infinita quiſpiam attingat cum mouetur: vt horavna ſi quis ſtadium tranſeat: quòd ſi ſtadium ſecari in partes infinitas poſſit, attinget qui ſtadium pertranſit tempore finito, puncta infinita. Aliter quoque hanc diuiſionem infinitam deſtruere conatur: Prius, inquit, neceſſe eſt, quàm totum tranſeas ſpatium, dimidium perambulare. Prius verò quàm hoc dimidium abſoluas, huius rurſus dimidium perambis antea , & iterum huius, ita vt diuiſio hæc in dimidia nunquam deſinat. Proinde cum infinita pertranſeat tempore finito, quod ſuper linea mouetur, & celerius tẽpore æquali plus ſpatij conficiat. Pernicius, n. quod mouetur (vt in Phificis expoſitum eſt) æquali tempore maius interuallum, minori tẽpore æquale, & interdũ maius abſoluit: motus animi, qui velociſſimus eſt, quãlibet diuiſionẽ percipiẽs numerabit

A *ὡς αὐτὴν μὴ ποτέ τι τῶν ποσῶν στοιχείων δι-
 ρεθεῖεν τὰ μέρη. ὥς οὐ μόνον ἐν τοῖς νοητοῖς
 τὸ ἀμερές ἔσται, ὡς δεῖον καὶ νοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν
 τοῖς αἰσθητοῖς ἔσται τὸ ἀμερές, τὸ στοιχεῖον.
 καὶ τοὶ πῦτο φαίμεν τίς ἀνὰ ποσὸς τὸν λόγον ἔχει
 περὶ ἀσμερῆα διαμερῶντα, καὶ ἕκαστος εἰς ἀπειρα-
 ρητίον τείνεται, ὡς ἐκείνοι μὴ μόνον ἀδιαιρέ-
 τον πῦτο εἶναι ἐπίδομα, ἀλλὰ καὶ τὸ στοιχεῖον,
 ὅτι πῦρ καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ μέλλον τὸ αὐτοπερ-
 ρῶν καὶ αὐτοτετέτων καὶ ἐν πῦθι πα-
 ρείτων, ὡς μὴ μόνον οὐ πῦτο σῶμα εἰς ἀπειρῶν
 διαμερῶν, ἀλλὰ οὐδὲ ἀπλῶς πῦτο σῶμα δια-
 μερῶν τὰ γὰρ στοιχεῖα, σώματα ὄντα, ἀδιαιρέ-
 τὰ εἰσιν ἵνα μὴ ποτέ τι τῶν ποσῶν διρ-
 ρεθῆεν. ἀπότερον γὰρ τὰ μέρη τῆς ἅλης, ἢ ἡ σῶμα
 χεῖρον οὐδὲν ἀπότερον. ἔστι ἡ οὐ συλλογισμὸς
 δεικτικὸς τὰ στοιχεῖα, σώματα ὄντα, οὐ δια-
 μερῶνται, ἵνα μὴ τῶν ἀρχῶν ἀρχὴ διρρῶθῆεν,
 ἀπότερον τὰ μέρη τῆς ἅλης, ὥς τὰ τοιαῦτα
 σώματα οὐ διαμερῶνται. τὰ στοιχεῖα δὲ οὐ
 διαμερῶνται. καὶ ἔστι ἡ μείζων ἀπότερον
 ἐξ ὑποθέσεως διὰ τῆς διαζευκτικῆς. τὰ τοι-
 αῦτα γὰρ σώματα ἢ διαμερῶνται, ἢ οὐ δια-
 μερῶνται. ἀλλὰ εἰ διαμερῶνται, ἔσονται πῦτα
 ποτέ τι τῶν ποσῶν. ἐπεὶ γοῦν οὐ πῦτο
 διαμερῶνται, ἀδιαιρέτα δὲ, καὶ τὸν πλείον
 εἶπον ἢ ὑποθετικῶν, τὸν τῆς ἀιαιρέσεως δια-
 τέρου κατασκευάζοντα δείτερον. ἔπι ἡ καὶ ἡ
 τῆς Ζήλωνος λόγος τὸ εἰς ἀπειρῶν τῶν με-
 γάλων διαμερῶν ἀιαιρέτῃ, ἢ ἀσμερῶν, ὡς ἑ-
 κείνος ἐλεγε, ἐν περὶ ἀσμερῆα χεῖρον ἀπ-
 τερον ἀφαιρέτῃ, δὲ ὡς γὰρ μὴ δὲ διὰ τοῦ
 εἰσίδου, εἰ γοῦν τὸ εἰσίδου εἰς ἀπειρῶν δια-
 μερῶν, ἀφαιρέτῃ τὸ εἰσίδου σημαίνει ἐν περὶ ἀ-
 σμερῆα χεῖρον, τῆς μὴ ἄρα. καὶ δὴ ὡς, ἔπι πο-
 τέρον δὲ ἀφαιρέτῃ ὅτι τὸ ἡμῶν τὸν μερῶν
 ἄρα τῆς ἀεὶ μὴ ἀμερῶν, πάντως ἔσται αἰ-
 ἡμῶν. εἰ ἡ ἀπεται ἢ ἀπτερον ἐν περὶ ἀ-
 σμερῆα χεῖρον τὸ ὅτι γραμμῆς φερόμενον, τῆ
 ἡ δὲ πῶν ἐν τῆς ἴσου χεῖρον πλείον διαμερῶν.
 δὲ πῶν γὰρ τὸ τε ἐν ἴσῳ πλείον, καὶ τὸ ἐν ἑλάτ-
 τῳ ἴσῳ, καὶ τὸ ἐν ἑλάτῳ πλείον, καὶ ὡς ἐν
 τῆς φησὶ ἐλεγε. ταχέως ἡ ἢ τῆς διαμερῶν κί-
 νησι, πῶς διαμερῶν κίνησι φησὶ, φησὶ,
 Nam*